

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

CZĘSTOCHOWIANIN

TYGODNIK

Częstochowskiego Okręgowego Komitetu Robotniczego Polskiej Partii Socjalistycznej.

Prenumerata: Kwartałnie zł. 1.30. Z odnośnieniem do domu Zł. 1.65. gr. Rocznie 5.20 z przesyłką zł. 860.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Częstochowa, ulica-Kościuszki Nr. 62.
Telefon Nr. 37. P.K.O. 66.600

Redaktor przyjmuje w poniedziałki od 3-4 w piątki od 6-8. Administracja czynna jest codziennie od godz. 17 do 20. W niedziele i święta 10-12

Cena numeru 10 gr.

Zwycięstwo Prawa-to przyszłość Polski

Oświadczenie stronnictw opozycji.

Od czterech prawie lat marsz. **Józef Piłsudski** jest dyktatorem faktycznym Rzeczypospolitej. Od czterech prawie lat panuje w Polsce system rządzenia, tworzony stopniowo po przewrocie majowym. Życie zbiorowe kraju kroczy ustawicznie po wąskiej krawędzi, oddzielającej stan pozorów prawa do stanu brutalnego bezprawia.

Niepewność powszechna stała się znamiem wszystkich polskich stosunków społecznych i politycznych; samowola i nadużycia administracyjne przeobraziły się w zasadę postępowania wobec stronnictw opozycyjnych, wobec wszelkich niezależnych sił społecznych. Przy pomocy nadużyć, stwierdzanych dzisiaj w orzeczeniach Sądu Najwyższego, przeprowadzono wybory do trzeciego Sejmu Rzeczypospolitej, nie zdołano jednak zdobyć dla siebie postusznej większości. Wręcz przeciwnie

Sejm Rzeczypospolitej, świadomy swej odpowiedzialności historycznej za losy i przyszłość Państwa, podjął walkę o przywrócenie pełni mocy prawa, o położenie kresu systemowi „ukrytej” dyktatury p. marsz. Piłsudskiego.

Równocześnie zaś nastąpił, przewidywany od wielu już miesięcy, kryzys gospodarczy.

Nędza wsi, niski poziom płac robotniczych i pracowniczych zatęmały spożycie wewnętrzne kraju; przemysł stanął; handel i rzemiosło tracą samą możliwość istnienia; olbrzymie masy drobnych rolników, setki tysięcy bezrobotnych — przeżywają prawdziwą tragedię rozpaczy.

Polityka gospodarcza rządów „pomajowych”, lekkomyślna, bezplanowa, obliczona — w okresie pomyślnej konjunktury — na jaskrawe a nieistotne efekty, nie umiała niczego przewidzieć, nie umiała się przygotować — z wczesną na okres klęsk; systematyczne — z drugiej strony — zaostrożenie wewnętrznych walk politycznych, gwałcenie prawa, utrzymywanie rozmyślnie stanu niepewności, wszystko to uniemożliwia energiczną odbudowę gospodarczą zarówno własnym wysiłkiem społeczeństwa, jak i przy pomocy kapitałów zagranicznych.

Zaostrożenie walk politycznych narobiło napięcia szczególnego od chwili, gdy Sejm, wykonując swe prawo konstytucyjne kontroli nad gospodarką państwową Rządu,

ujawnił nielegalne wydatkowanie pieniędzy publicznych, sięgające setek milionów złotych.

Stąd wynika sprawa b. ministra Skarbu Czekiłowicza przed Trybunałem Stanu.

P. marsz. Piłsudski odpowiedział

znanymi obelgami. Przez siedem miesięcy Sejm nie był zwoływany. Skoro zaś zebrał się wreszcie w terminie rozpoczęcia zwyczajnej sesji budżetowej, **usiłowano go steryzować**

najśmiej grupie oficerów w dn. 31 października 1929 r.; wyzyskano to zajęcie następnie dla dalszego skrócenia o cztery tygodnie czasu prac sejmowych.

W dn. 6 grudnia Sejm obalił Rząd p. **Świtalskiego**. Powiedziałem wtedy p. Prezydentowi Rzeczypospolitej, że nie chodzi o zmianę osób tylko, że chodzi o zupełną **zmianę systemu rządzenia**

który prowadzi państwo do katastrofy. P. Prezydent powołał gabinet p. **Bartla**. Sejm przystąpił do intensywnej pracy:

Uchwalił Państwu budżet, wszczął kroki, zmierzające do przywrócenia praworządności, uchwalił szereg ustaw, niezbędnych dla kraju i dla szerokich mas ludności, zniósł dekret prasowy, rozpoczął dzieło rewizji konstytucji i reformy systemu podatkowego, budowy jednolitego samorządu.

Zadania swe Sejm wykonywał bez pomocy, bez lojalnego udziału **Bezpартyjnego Bloku Współpracy z Rządem**. Blok ograniczył swoją rolę do rzucania kłód pod nogi p. Bartłowi i do rzucania wyzwisk pod adresem większości sejmowej.

Rząd p. Bartla upadł z kolei. Upadł pod ciężarem

dwuznaczności i nieszczeroci własnego położenia;

nie umiał czy nie mógł być Rządem prawdziwym; wszak p. marsz. Piłsudski nie zezwolił mu nawet na zajęcie stanowiska określonego w sprawie rewizji Konstytucji, którą p. Bartł ogłosił publicznie, jako jedno z głównych swoich zadań.

Nastąpiło przesilenie ostatnie. Przewlekano je rozmyślnie, wypełniano „konferencjami” bez końca, byle nie dopuścić więcej Sejmowi do głosu.

I znowu p. marsz. Piłsudski wystąpił z oświadczeniem, rzucającym obelgi na Przedstawicielstwo Narodu.

Nad obelgami przechodzimy do porządku dziennego; nie mogą one nas dotknąć; byłoby pomiędzy naszej godności reagować na nie. Zaraz po nich wszakże p. marsz. Piłsudski powiadał Sejm o swych

„czterech warunkach” streszczających się w żądaniu, by Sejm wyrzekł się prawa i obowiązku kontroli nad polityką Rządu i nad **gospodarowaniem groszem publicznym,**

co oznaczałoby przekreślenie Konstytucji i poddanie się dyktaturze.

„Warunki” te musiały być z miej-

sca odrzucone. Nadszedł czas zamknięcia sesji, p. Prezydent Rzeczypospolitej uznał za możliwe

powołać Rząd p. Ślawka,

Rząd jawnej, wyraźnej walki z Przedstawicielstwem Narodu i z wolą ogromnej większości społeczeństwa.

Sejm został zamknięty; zanim zbierze się znowu — musi zabrać głos o pnia publiczna, musi zabrać głos również otwarcie i również wyraźnie. Czas niedomówień minął. Milczenie i bierność stają się tchórzostwem.

Żądanie nasze jest jedno:

usunięcie dyktatury i przywrócenie panowania prawa.

w przeciwnym razie nie nastąpi żadne „uspokojenie”. Będą się zaostrzały dalej walki polityczne. Będzie rosła nawiść. Będą się piętrzyły trudności gospodarcze. Będą leżały odłogiem

zagadnienia olbrzymie

społeczne, gospodarcze, ustrojowe, od których rozwiązania zależy jutro Rzeczypospolitej, jej podstawa w świecie,

**Związek Parlamentarny Polskich Socjalistów.
Klub Parlamentarny „Wyzwolenie”
Klub Stronnictwa Chłopskiego.
Klub Parlam. Polsk. Str. Lud. „Plast”
Klub Parlam. Chrześcijańskiej Demokracji.
Klub Parlam. Narodowej Partji Robotniczej**

Warszawa, w kwietniu 1930 r.

Sesja nadzwyczajna w maju?

Jak doniosły pisma dziś o godz. wpół do 6 odbędzie się posiedzenie rady ministrów. Dowiadujemy się, że na posiedzeniu tem poza sprawami rolnymi rozpatrywanymi będzie cały szereg ustaw podatkowych i ewentualnych zmian w dotychczasowych przepisach o podatkach, między innymi o podatku obrotowym.

W bieżącym tygodniu odbędą się prawdopodobnie posiedzenia niektórych klubów parlamentarnych oraz ze-

branie kontroli. Na posiedzeniach tych zapadnie decyzja, co do terminu wniesienia pisma i zwołania sesji nadzwyczajnej.

W kołach sejmowych krążyła wczoraj pogłoska, której jednak zupełnie nie dawano wiary, że niezależnie od wniosku poselskiego p. Prezydent Rzeczypospolitej zwoła sesję nadzwyczajną na połowę maja, a to zwłaszcza wobec konieczności zatwierdzenia umowy handlowej Polski i Niemiec.

Nadzory sądowe i upadłości

Wymownym dowodem olbrzymiego kryzysu gospodarczego w Polsce są upadłości firm i nadzory sądowe.

W samym tylko okręgu łódzkim było nadzorów i upadłości

w 1928 r. — 98

w 1929 r. — 328

w styczniu i lutym 1930 roku po 100.

Gdyby upadek przedsiębiorstw szedł w takim samym stopniu przez cały rok, to w 1930 r. osiągnięlibyśmy

1200 nadzorów sądowych i upadłości. Możemy być pewni, że zładacz opozycji wszechwładny pan Ślawek na polu gospodarczym nie okaże swej siły, bo jej nie ma, Partje rządowe głoszą, że sprawcą kryzysu jest opozycja.

Końby się usiłował z tego. Przecież jeszcze 2 tygodnie temu ta sama BB. głosiła, że rząd jest tak mocny, że mu nikt nie da rady.

